

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘ. 361

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1907

ΜΥΡΙΟΣΤΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Αι γλώτται ἐνεία ἢ δέκα ῥητόρων τοῦ Κυπριακοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, ἐλλήνων, ὁθωμανῶν, ἀγγλῶν, ἱκονίσθησαν ἀπὸ ἐξ ἡμερῶν ἐπὶ τῆς πολυθρυσλήτου χηρείας τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου.

Ο,τι ἐλίχθη καὶ ἐγράφη ἀπὸ ἐπταετίας ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου, ἡμπορεῖ ἄνευ ὑπερβολῆς ν' ἀποτελεσθῇ μία νείαν «Βρεττανικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν». Καὶ ὁμοῦς ἀπὸ τῆς νείας αὐτῆς ἐγκυκλοπαιδείαν τίποτε δὲν ἐδηγῆκεν ἔως τώρα. Καὶ οἱ ῥητορικὸι ἀκόμη λόγοι τῆς ἐξδομάδος ταύτης θὰ ἡδύναντο ν' ἀποτελέσωσι ἓνα ἐτι παρόμοιον ὄγκον!

Ἡ ὑπερβολὴ δὲ νομοσχεδίου εἰς τὸ Νομοθετικὸν ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ὁκτώ ἐκ τῶν ἐνεία ἐλλήνων βουλευτῶν, οὗ οὐ θέλουσι νὰ κανονίσωσιν ἓνα ἀσφαλὴ τρόπον ἐκλογῆς λαϊκῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἓνα ἀσφαλὴ τρόπον ἐξελέγξεως ἐνστάσεων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν—καὶ ἡ ἐξελέγξις τῶν ἐνστάσεων ἀκριβῶς εἶνε, ὡς ἐθυμούμεθα ὅλοι, ὁ βράχος κατ' οὐ προσέκρουσε καὶ ἐσυνίστηεν τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἀρχὴν του—εἶνε ἡ τριακοστὴ, ἑκατοστὴ, μυριοστὴ ἀπόπειρα πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη μία μικρὰ ἐκκλησία σπιντίζεται καὶ ἐξυτελιζεται διὰ νὰ εὕρῃ ἓνα τρόπον νὰ θέσῃ ἓνα νόμιμον ἀρχηγὸν ἐπὶ κεφαλῆς. Καὶ ὁμοῦς εἰς ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐγεννήθησαν, ἐξευλίχθησαν, ἐλύθησαν τὰ μεγαλύτερα, τὰ φοβερώτερα προβλήματα! Καὶ ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος ἐξακολουθεῖ νὰ προχωρῇ καὶ νὰ προδεύῃ, εἴτε μὲ τὸ σπαθί, τοὺς πολέμους εἴτε μὲ τὸ σπαθί τῆς εἰρήνης, καὶ νὰ πλησιάζῃ μὲ ἀπρόσκοπτα πάντοτε βήματα πρὸς τὸ ἰσχυρὸν του.

Θεόπνευστος ἀληθῶς ὁ καὶ τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὸν ὁποῖον χηρεύουσα ἐπισκοπικὴ ἔδρα πρέπει νὰ πληροῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Δὲν ἡμπούρεσεν ὁμοῦς νὰ ἐραρμωσθῇ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ ὅποιοι... ἀκόμη ζητοῦμεν κανόνας διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς.

Τόσα σχέδια λύσεως ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἄλλα τόσα ραγδαίως μεταβαλλόμενα μάλιστα ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἢ ἀπὸ τὰ τρία Πατριαρχεῖα, ἄλλα ἀπὸ τὸ ἐλευθέρων Βασιλεῖον, ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν τῆς Ἀγγλίας, ἀπὸ καθὲς ἓνα πρὸς ἡμπούρεσεν ὁπωσδήποτε νὰ δώτῃ γνώμην. Ἡ κανένα δὲν θὰ ἦτο θεόπνευστον, ἢ ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε τὴν καταστροφὴν μας!

Ἡμποροῦσε κανεὶς ν' ἀναφωνήτῃ: «Ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία δὲν κατόρθωσε ποτὲ νὰ λύσῃ καὶ ἀπείρως μεγαλύτερα ζητήματα; Διατί λοιπὸν δὲν δύναται νὰ ἐμπνευσθῇ καὶ νὰ μᾶς δώτῃ ἓνα μόνον σχέδιον ἀλλὰ τόσον ἀτραπηδόλον ὥστε νὰ φωτίσῃ ὅλους καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ποθοῦμενον;

Καὶ ὁμοῦς εἶνε ἀνάγκη ὁ λαὸς αὐτός, ὅσον μικρὸς καὶ ἀσήμαντος ἂν εἶνε, νὰ μὴ καταστραφῇ τόσον ἄδικα. Ἀλλὰ καὶ πρέπει εἰς Ἀρχιεπίσκοπος μὲ συντριπτικὴν καὶ μὲ δημιουργικὴν συγχρόνως δύναμιν.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλεγόντων ῥητόρων μὲ τοὺς κεραυνούς τῶν κανόνων, μὲ ὅλην τὴν σαλάταν μὲ τὴν ὀπίαν ἀπὸ ἑπτὰ χρόνων τρέφουν τὴν δυστυχῆ Κύπρον ὑπεύθυνοί τε καὶ μωροὶ ἀνεύθυνοι, μὲ τὸν κερυνὸς τῶν προνομίων,

τῶν θυσιῶν, τῶν δικαιωμάτων ἐν μέσῳ συναγερμού τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ιστορίας, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἐν μέσῳ προβλημάτων ὡς τὸ ἐὰν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶχε κατηχηθῇ ὅταν προήδερευε τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἢ δὲν εἶχεν: ἐν μέσῳ ὅλου αὐτοῦ τοῦ συναγερμού ἡ Κυβέρνησις φαίνεται ὡς νὰ λέγῃ:

—Εὐλογημένοι, τί σκοτῶνεσθε νὰ εὑρετὲ λύσιν; Καὶ ἂν τὴν εὑρετὲ, τὸ κομματικὸν ντελίριον σᾶς ἐκυρίευσεν τόσον ὥστε τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι ἐπάθετε πλέον ἐκεῖ οὐ πρὸς εἶχαν πάθη καὶ εἰς ἡμεῖς. Δηλαδή: ἡ γενεὰ αὕτῃ εἶνε καταδικασμένη νὰ μὴ ἴδῃ τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας!

Ἀλλ' ὁπωσδήποτε, κατὰ τὴν μακρὰν συζήτησιν ἡ Κυβέρνησις εὐρέθη ἄρ' ἐνὸς μὲν ἐνώπιον τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας ὅτι οἱ νομοθετοῦντες ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων διατρέχουσι κινδύνους ἄνευ συμβουλῆς τῶν ἐιδότων, ἄρ' ἐτέρῳ δὲ ἐνώπιον τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς πλειοψηφίας ὑπὲρ τοῦ «κανονικοῦ» τοῦ νομοσχεδίου. Ἀπὸ τὴν λεπτὴν θέσιν, κατὰ τὴν ταπεινὴν μας γνώμην, θὰ ἐξήρχετο, ἂν ἐδέχετο, τὸ νομοσχέδιον ἐδῶ, τὸ ἀπέστελλε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ—συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἢ ἀνέκαθεν ἔθεσεν ὅτι δὲν ἐπεμβαίνει εἰς ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τῆς νήσου—νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὶν ἐπικυρώσῃ ἢ ἀπορρίψῃ τὸν νόμον.

Εἶνε ὁ μόνος τρόπος νομιζόμεν νὰ μείνουν καὶ τὰ τρία μέρη εὐχαριστημένα, καὶ ἂν πάλιν... μὴ ἤθελε λυθῇ τὸ Ζήτημα!

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἀς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν καιρὸν. Στάς 8 μετρία συννεφιά. Στάς 9 περισσότερα συννεφιά καὶ ὀλίγοι ἄνεμοι. Στάς 10 ἀρχίζουν οἱ κώδωνες, τὴν θρηνητικὴν τῶν πρόσκλησιν διὰ τὴν θεολογίαν, καὶ... ὀλίγη βροχή. Στάς 11 1/2 θύελλα, ἀλλ' ἡ τελευταία εἶχε λήξῃ πλέον. Καὶ τὸ ἐπὶ τῆς αἰθρίας.

Τὸ ἐξολογώτερον σημεῖον τῆς ἑορτῆς ἦτο ἡ μετὰ μακρὴν ἀπουσίαν λειτουργίᾳ τοῦ Σεβαστοῦ Ἱεράρχου Κυρηναίας εἰς τὸν ναὸν τῆς Φανερωμένης καὶ ἡ χοροστασία αὐτοῦ κατὰ τὴν κοσμοδριτὴ θεολογίαν.

Εὐφρόνῳ μνεῖται ἐξίλει πολὺ ἡ ὁμοιόμορφος στολή τῶν μαθητῶν τοῦ Περθαναγωγείου Φανερωμένης. Εἶνε ἡ πρώτη ὥρα ἂρ' ὅτου καθ' ἑαυτὴν τὸ ὁμοιόμορφον: Λευκὸν ὕφασμα ἐγχωρίου βιομηχανίας, μὲ ναυτικὸν κολλᾶρον χρώματος ἐπινεῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν λαμπρὸν φάρος τοῦ αὐτοῦ χρώματος μεταξωτός, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἄκρου πτερύγος εἰς τὸν ὅρον εἰς λευκὴν λευκὴν φάνουσαν ἔως τὴν ὀφρύν.

Εἶν ὁραίον μὲν νὰ δώσωμεν συγχαρητήρια διὰ τὴν θελκτικὴν καὶ ἀπλὴν στολὴν, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὴν Διευθύντην. Ἀλλὰ... δὲν μπορούσαν νὰ φερῶν τὴν ἰδίαν καὶ αἱ διδασκάλισσαι;

Ἡ μαθητικὴ παρέλασις ἔπρεπε νὰ ἦτο ὑπείρως ὀλιγώτερον κομψομένη. Ὁ χορὸς τῶν ἐθνικῶν τραγουδιῶν καλὸς ἀλλ' ὄχι καὶ ζωηρός. Καὶ τοῦ χρόνου ἐλεύθεροι!

ΠΑΝΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ

Ἀφ' οὗ τελειωτικῶς ἐψηφίσθη τὸ γνησιόλογον περὶ γενικῆς Ἐπανεκτιμήσεως καὶ Ἐγγερφῆς τῆς ἀκινήτου περιουσίας νομοσχέδιον ἐντὸς 10 συνεδριῶν, γενομένων ἐν διαστήματι 15 ἡμερῶν, μία μικρὰ ἐπιθώρησις τοῦ τρόπου τῶν συζητήσεων εἶνε ἀναγκαῖα, ἀφ' οὗ ὁ τρόπος αὐτὸς περιέχει πολλὰ χαρακτηριστικὰ καὶ περιεργὰ καὶ διδακτικὰ σημεῖα.

Ὁ Διευθυντὸς τοῦ Κτηματολογίου θὰ ἐνυγχάζῃ τὴν ἐκ τῶν

δαφνών του. Κατά τὰς 12 τελευταίας συνεδούς το νομοσχέδιον μεταβλήθη εἰς χεῖρας τοῦ 25 φορές κατ' ἰλάχιστον. Σωστός Πρωτεύς. Καὶ ὁ κ. Σμιθ, σωστός Μενέλαος, ἐπιμένων περισσώτερον ἐφόσον μεταβάλλετο τὸ νομοσχέδιον ἢ ἀπερρίπτετο. Διὰ τὴν γὰρ...

Κατὰ τὰς 5 συνεδούς ἦτο ὁ μόνος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὅποιος εἶχε νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰ ὡδεκὰ εἰρητὰ μέλη, νὰ διορθώσῃς, νὰ ἀνυσυντάτῃ τροποποιήσεις καὶ ἄρθρα, νὰ λύσῃ ἀπορίας. Ἡ δυσπραγία τῶν εἰρητῶν εἰς κάθε ἄρθρον ὡς εἶχεν, ἔκαμνε τὸν κ. Σμιθ νὰ ἰδρῶν κρυολογητικῶς.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀντίπαλόν του εἶχε τὸ Πανιερώτατον μέλος—καθήμενον ἀκρῶς ἀπέναντί του. Καὶ ἡ μονομαχία αὕτη εἶνε ἀπὸ ὡδεκαετίας! Ἡ τελευταία ὁμως διεξήχθη μὲ μειδίμα-τα, χιούμορ, ἀκάμει μου τὴν χάριν νὰ δεχθῇς τόσον. κ.τ.δ.

Παρατηρήσαμεν ἐκὼς, ὅτι τὰ εἰρητὰ μέλη δὲν ἰδυσπίστουν μόνον εἰς κάθε ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἀλλ' ἐν γένει πρὸς τὸν εἰαγμένον τὴν του, ὡς εἰ Ἀτρεΐδαι πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα. Πικρὰ πείρα ἀρὰ γὰρ...

Τὸ νομοσχέδιον ἐπιλησίζεν ἐπὶ τέλους νὰ γίνῃ νόμος. Εἶχεν ὑπολειφθῇ τὸ 27 ἀπλῶς διὰ νὰ ἀνυσυνταχθῇ, καὶ τὸ 29, ὅπερ ἐλάττωε τὰ τέλη μεταβιβάσεως εἰς τὸ ἥμισυ... Ὁ κ. Σμιθ εἶχε ἀμέσως πρὸς τὰ δεξιὰ του τὰ ὀθωμανικά μέλη, μετὰ τῶν ὀπίσθιν ἀρέσκαται συχρὰ νὰ κρυφομιλῇ.

Καὶ ἰδοὺ ὁ ὀθωμανὸς βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας, σηκώνεται καὶ προτείνει τὴν τροποποίησιν, καθ' ἣν ἡ Ἱερὰ Κτηματοσύνη τῶν τούρκων, ἐὰν ζημιωθῇ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δικαιομάτων μεταβιβάσεως, ν' ἀποζημιωθῇ ἐκ τῶν Δημοσίων Προσόδων καὶ τῆ ἀποζημιώσιν νὰ ὀρίξῃ ὁ Ἀρμοστής ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἐπ' τρέπους τοῦ Ἐδικίου. Δηλαδή νέος Φόρος Ὑποτελείας!

Ἡ πρότασις ἀκούεται ὑπὸ τῶν ἑλλήνων βουλευτῶν μὲ 1/2 ὁδεῖν καταπληξίως καὶ 1/2 ἀγανακτήτως. Ἐγείρεται πρῶτος ὁ Μ. Κιτίου καὶ παρακαλεῖ τὸν ὀθωμανὸν ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν, πιστεύων ὅτι, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις χάριν τοῦ λαοῦ ἀέχθη, τὴν ἐλάττωσιν τῶν δικαιομάτων τῆς μεταβιβάσεως, καὶ τὸ Ἐδικίον θὰ πρίξῃ τοῦτο.

Τὰ λοιπὰ ἑλληνικά μέλη δι' ἐρωτήσεων ζητοῦσι νὰ μάθωσιν ἀπὸ τὸν Δ. τοῦ Κτηματολογίου πόση θὰ εἴνε ἡ ζημία τοῦ Ἐδικίου, καὶ πόσαν μέθεδον θ' ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ τὴν εὐρίσκῃ. Ὁ κ. Σμιθ ἀπαντᾷ σκοτεινότερα ὅτι διὰ νὰ φανῇ τοῦτο πρέπει πρῶτον ὁ νόμος νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἡ ζημία δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 200 λίρας. Καὶ ὁ κ. Σμιθ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὡς ἐθωότης ἀγγέλου τὴν τροποποίησιν.

Τὸ νομοσχέδιον ἐκινδύνευε, οὕτω δι' 21ην φοράν.

Ἡ συνεδρία εἶχεν ἀναβληθῇ ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως ταύτης, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ὁ κ. Σμιθ λέγει ὅτι ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ 27 καὶ ἀρῇ τὴν τελευταίαν τὴν τροποποίησιν.

Ἡ λύσις ὁμως ἐπῆλθεν ὁμιλική. Διότι ὅταν ἦλθεν ἡ σειρά τῆς τροποποιήσεως, ὁ κ. Θεοδότου φέρει τὴν ἑστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ὡς ἐπισημαστικῆς. Μένον ὁ Ἀρμοστής εἶχε δικαίωμα νὰ προτείνῃ διὰ τῶν γενικῶν προσόδων. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν ἐὰν τῇ ἀδείᾳ τῆς προσήχῃ ἡ τροποποίησις.

Ὁ Σερκὲτ βέτις ἐπικαλεῖται τὰς συνθήκας ἐναντίον τῶν ὀπίσθιν δὲν ἐπ' τρέπεται εἰς τὸ Νομοθετικὸν νὰ νομοθετήσῃ, καὶ αἱ ὀποῖαι προσπαθῶσι τὴν περυσίαν τοῦ Ἐδικίου. Παρακαλεῖ κατόπιν αὐτὸς τῶρα τὰ ἑλληνικά μέλη, ἐν ὀνόματι τῆς ἀδελφικῆς συμβιώσεως ὀθωμανῶν καὶ ἑλλήνων, νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἑστασιν.

Ὁ κ. Θεοδότου ἀπαντᾷ ὅτι εἶνε ζήτημα ἀρχῆς καὶ διὰ τοῦς μὲν καὶ διὰ τοῦς δεξιὰς γενικαὶ πρόσδοι πρέπει νὰ διατίθενται ὑπὲρ τῆς γενικῆς ὠφελείας καὶ ὅχι ὑπὲρ προσώπων καὶ σωματείων, τὸ δὲ Ἐδικίον οὐδὲν ζημιούται ἐκ τοῦ νόμου. Ἐπέρχεται ἡ δῆλωσις τοῦ Ἀρμοστοῦ ὅτι εὐρίσκει ἐξ ἑνὸς τὴν ἑστασιν, ἐξ ἄλλου τὸν Σερκὲτ βέτιν ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἴχῃ ὁ δῶν τὰς βασιλικὰς ἐσθλὰς περὶ μὴ ψυχρίσεως νόμων κατὰ τῶν συμφορόντων τοῦ Ἐδικίου.

Ὁ Σερκὲτ βέτις ὡς ὑστάτην προσπάθειαν προτείνει νέν τροποποίησιν, νὰ τὰ βακουφικά δικαιώματα μένουν ὡς ἔχουσιν. Τὴν φοράν αὐτὴν ὁμως καὶ ὁ κ. Σμιθ εὐρίσκει ὅτι δὲν κινδυνεύουσι καὶ θόλου αἱ πρόσδοι τοῦ Ἐδικίου!

Τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τέλους ἐψηφίσθη, καὶ ὁ κ. Σμιθ τὸ ἐπιστέφει μὲ μίαν ἐκδήλωσιν χάρις ἀπευθυνομένην ἰδίως πρὸς τὸν Μ. Κιτίου. Καίτοι δὲ σπανίως ἐγίνε νόμος μὲ τόσην προσοχήν, καίτοι δι' αὐτοῦ θὰ ἐκλίπη ἐν πρώτοις ἡ κληρονομικὴ λίσπη, καὶ δὲν θὰ πληρῶνῃ πλέον ὁ ἑνὸς τὸν φόρον τοῦ κτήματος τοῦ ἄλλου, ἐν τούτοις ὅλοι φοβοῦνται ἀπρόσπτα εἰς βάρος τοῦ κτηματιῶν.

Διὰ τοῦτο δεξιόλομον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως εἰς τὴν ἐφαρμογήν τοῦ νόμου τὰς ἐσθλὰς ἐξομαλύνῃ πάντοτε ὡς Κυβερνήσις πολιτισμένη.

ΚΥΠΡΙΑ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ μνηστήρος αὐτῆς κ. Π. Λεοτιάδου, ἱατροῦ, ἡ δεσποινὶς Καλλιόπη Πασχαλίδου, ἡ πρώτη κυπρία διδάκτωρ τῆς φιλολογίας. Ἀποδ' ἀποτείνωμεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια πρὸς τὴν δ. Πασχαλίδου διὰ τὴν διπλὴν αὐτῆς ἐπιτυχίαν, τὴν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν ἐν τῷ εἴλω, ὀφείλομεν ἀμέσως νὰ συγχαρώμεν καὶ τὴν ἰδιαίτην αὐτῆς πατρίδα, τὴν Λευκωσίαν, διὰ τὴν ἀπέκτησιν τῆς πρώτης κυπρίας διδάκτορος. Οὐδὲν ἄμφιβάλλομεν ὅτι ἡ δ. Πασχαλίδου, συνεχίζουσα ἐν Κύπρῳ τὸ ἔργον ὅπερ ἐπετέλεισεν ἐν Σμύρῃ καὶ Κων/πόλει ἡ ἄλλη μουστροφὴς κυπρία, ἡ μακαρίτις Σαπφώ Λεοντιάς, θ' ἀναδειχθῇ τὸ ἀνώτερον τοῦ Παρθεναγωγείου τμήμα, ἐὰν ἡθελε κληθῇ νὰ τὸ διευθύνῃ, ἀντάξιον τῆς «Παλλάδος», καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ διαχύτῃ ἀνὰ τὴν νῆσον τὰ νάματα ἐκεῖνα τῆς ἐπιστήμης, τὰ ὅποια δι' ἀτρυτῶν μέχθων ἤντηλσεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ γενναία τῆς Κύπρου κόρη.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ο "ΕΡΜΗΣ"

Ἐν Κυρηνείᾳ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γνωστοτάτου τούτου ξενοδοχείου διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν πύλατιαν τοῦ ἐμφασιῶν ὡς ξενοδοχείον καὶ τῇ νέαν οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Δημητριάδου, κειμένην εἰς τὸ κεντρικώτατον μέρος τῆς Κυρηνείας, ἔχουσιν δὲ πανταχόθεν μαγευτικὴν θέαν, καὶ ὠραιότατα δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια.

Οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐξοχικῆς πελίας εὐρίσκουσιν εἰς τὸ ξενοδοχείον ὁ «ΕΡΜΗΣ» ἀάπαυσιν, καθαριότητα καὶ πᾶσαν περιποίησιν.

Ποδήλατα πρώτης!

Ἐφθασαν ποδήλατα ἀγγλικά, κομψά, στερεά, μάρκας Royal Enfield, φριγούλ (free wheel). Εἰς τὸ κατάστημα τῶν κ. κ. Μ. Γ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ καὶ Σία, ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Λάρνακι.

Πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Τέμπλα ἐκκλησιῶν.—Μοναδικὴ ἐργασία.

Προσκαλοῦμεν τὸ κοινὸν νὰ ἐπισκεφθῇ εἰς τὸ Κατάστημα μας δύο εἰκονοστάτια διὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Ψημολόφου, τὰ ὅποια κατεσκευάσαμεν ἡμεῖς.

Εἰς τὴν ξυλογλυφὴν ἐτελειοποιήθημεν ἐν Ἀθήναις, ὅπου διεμένναμεν τρία ἔτη, ἀναλαμβάνομεν δὲ τὴν ἐκτέλεσιν εἰς ὅποτε ἐργασιῶν δι' ἐκκλησίας.

Τὸ Κατάστημά μας εὐρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν χοιροπωλείων, ἀπέναντι τῆς ταβέρνας Φανερωμένης, ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἀγαθοκλῆς Χατζησάββα
Γεώργιος Κυριακοῦ.

Φαρμακεῖον Σ. Θωμαΐδου,

ἐν Κυρηνείᾳ.

Ἐκομίσθη δ' αμάλις ἐλβετικῆ καὶ πωλεῖται πρὸς πέντε γρόσια τὸ σωληνάριον. Τὸ Φαρμακεῖον τοῦτο εἶνε ὁ μόνος ἐν Κύπρῳ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Ἑλβετῇ φημισμένων κατασκευαστῶν δαμχλίδος.

Γεώργιος Νιχαῆλ Νιπαλιτζίς.

Ἐμπορορράπτης.

Κασιμήροια τῆς ἐποχῆς, ποιότητων καὶ χρωματισμῶν πρώτης. Ἐπισκεφθῇ τα μίαν, μόνον φοράν καὶ βλέπομεν. Ἀπέναντι τοῦ «Κυπρίου».

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ ὁροι τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς:

Διὰ τὸς πόλεις τῆς Κύπρου, ἐτησίᾳ 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ. 10, διὰ τοῦς διδασκάλους καὶ τοῦς ἀστυφύλακας σελ. 8. Ἀγγελία διὰ μίαν φοράν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμὴν. Κυβερνητικαὶ ἀγγελίαι γρ. 2 1/4 ἡ γραμμὴ. Διὰ διατριβὰς ἰδιότεροι συμφωνίαι: Ἐκάστη ἐτησίᾳ συνδρομὴ περιλαμβάνει 52 ἀριθμούς.

Διευθυντὴς καὶ υπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ

Πῶς προήλθε. — Καθησυχαστικὰ νεώτερα.

Τὸ πρῶτον κροῖσμα εὐλογίας ἐν Λεμεσῷ πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν ἐπὶ γυναικὸς, ἣτις καὶ ἀπέθανε, διετέθη δεύτερον ἐπὶ παιδίου ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Ἀπὸ τὸ δεύτερον τοῦτο κροῖσμα παρήλθον ἤδη 13 ἡμέραι χωρὶς ν' ἀναφανῇ ἄλλο, πρέπει ὅμως νὰ περὶέλθουν δεκαεὶς ἡμέραι διὰ νὰ φανῇ ἂν δὲν θὰ ὑπάρξῃ 3ον.

Ἡ γυνή, ἣτις ἀπέθανεν, ἐργάζετο εἰς ἐργοστάσιον γύψου καὶ τὸ μόλυμμα ἦλθε μὲ τοὺς ἐπιστρεφόμενους σάκκους ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅπου τῶρα συμβαίνουν καθ' ἐκάστην περὶ τὰ 130 κρούσματα! Ἐνεκα τῆς ἐκλείψεως τῆς πανώλους ἡ Κυβέρνημας εἶχε καταργήσῃ πᾶν μέτρον, ἀλλ' ἤδη ἐπέβαλε τὴν ἀπολύμανσιν.

Ἐν Λεμεσῷ, ἔννοεῖται, ὁ κ. Ἀρχίατρος διέταξε πᾶν μέτρον κατὰ τῆς ἐπιδημίας, πρὶν δὲ Κυβερνητικοὶ ἐμβολιαστὰι διεξάγουσι καθ' ἐκάστην περὶ τοὺς 500 ἐμβολισμούς. Προσωπικῶς ὁ κ. Ἀρχίατρος μεταβαίνει σήμερον εἰς Λεμεσὸν καὶ ἐπανέρχεται μεθαύριον Δευτέραν.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀμμοχώστου, ὅπερ ἔχει ἐκλεγῆ ὡς προ τινος ἐγγραφόμεν, συνεδρίασαν τὴν Δευτέραν ἐξέλεξε Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν φίλτατον κ. Λούην Λοῖζου, δικηγόρον καὶ βουλευτήν. Συγγράμμεν καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν νέον Δημάρχον, ὅχι διὰ τὴν ἀποκτητὴν τοῦ τρίτου τίτλου τοῦ ὅσον διότι τῷ δίδεται καὶ ἄλλη εὐκαιρία νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς μετῴτης μίλλον πολειῶς του.

Ὁ κ. Λοῖζου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδου τοῦ Νομοθετικοῦ, μέχρι δὲ τότε καθήκοντα Δημάρχου θὰ ἐκτελῇ ὁ ἐκλεγείς Ἀντιπρόεδρος κ. Χρυσόστομος Λοῖζου, ὅστις εἶναι καὶ θείος τοῦ Προέδρου.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Σκηναὶ ἐν Λάρνακει.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἰθνηκῆς ἀναγεννήσεως ἐωρτάσθη καὶ ἐν Λάρνακι παινηγυρικῶς. Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἡ σημαία ἐχαίρεισθη μὲ 21 ὀλμοβολάς. ὁ δόξολογία ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Λαζάρου, χοροστατοῦντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Μελετίου, παρισταμένων τῶν μαθητῶν ὅλων τῶν σχολείων, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἡμιγυμνασίου ἱεροκλήρυκος κ. Κωνσταντινίδου πλέξαντος τὸν πανηγυρικόν. Εἰς τὸ ἐλληνικὸν προξενεῖον ὁ κ. Πρόξενος ἐν στολῇ ἐδέχθη μετὰ τῆς εὐγενοῦς Κυρίας καὶ δεσποτέας θυγατρὸς του τὸ πλῆθος, προσφωνήσαντο: τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ καὶ τοῦ βουλευτοῦ κ. Χατζηγιαννοῦ, ὅστις παρεκάλεσε τὸν κ. Πρόξενον νὰ διαδιδάσῃ τὰ ἀγνά πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον. Πρὸ τοῦ προξενείου εἰ μαστίζονται καὶ αἱ μαθήτραι ἐβαλλόν ἰθνηκὰ τραγούδια. Τὸ ἀπόγευμα ἐν τῷ γυμναστηρίῳ ἀσκήσεις μαθητῶν, οἵτινες κατόπιν ἐξήλθον εἰς διαδήλωσιν ἀνὰ τὴν πόλιν μὲ ἰθνηκὰ ἄνθη. Τὴν νύκτα ἐγίνει λαμπαδηφορία τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου, καὶ ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζουσι τὰ ὁπρόσπτα: Ὁ λαὸς ἀπήτησεν ὅπως ἡ λαμπαδηφορία διέλθῃ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Χατζηγιαννοῦ ὅστις θὰ προσεφώει. Ὁ γυμνασιάρχης εὐλόγως ἀπέτισε, ὁ λαὸς ἐπέτιθη κατὰ τοῦ γυμνασίου, προελήθησαν δὲ περαιτέρω σκηναὶ τῇ ἐπεμδάσει πολιτῶν. Ὁ λαὸς ἐξετράπη εἰς ἀποδοκιμασίας πρὸς τῆς οἰκίας τοῦ γυμνασιάρχου καὶ διελύθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομ., ἣτις τῶρα κάμνει ἀνακρίσεις. Εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις ἡ εορτὴ διετέλεσε ἐν ἐνθουσιασμῷ καὶ πλήρει τάξει.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΠΑΦΟΥ

Ἀγγλοὶ τινὲς ἐλθόντες ἐσχάτως εἰς τὴν Νήσον, μετέβησαν ἤδη εἰς Πάφον ὅπως προβῶσιν εἰς δοκιμαστικὰς ἐκσκαφὰς τῶν ἐκεῖ μεταλλείων.

Η ΒΟΥΛΗ

Περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου.

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Συνεδρία 26)8 Ἀπριλίου.

[Ματαιωθείσης πάσης ἀποκρίσεως πρὸς κοινὴν συνεννόησιν τῶν δύο μερίδων, ἐπανελήθη ἀπὸ τῆς Δευτέρας εἰς τὸ Νομοθετικὸν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀ' ἀναγιώσεως τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τοῦ κ. Κυριακίδου νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ συζήτησις εἰς τὴν λαὸν εἶνε ἀρκετὴ, καὶ εἰς τὸν γῶρον τοῦ ἀκροατῆρ. στοιβάζονται ὅσοι εἶνε δυνατόν.]

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ συνεχίζει τὴν διακοπέναν, ὡς εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ἐγράφμεν, ἐσήγησιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὁμιλεῖ ἀπὸ τῶν 2 1/2 μέχρι τῶν 5. Ἐξακολουθεῖ τὴν ἐξιστόρησιν τῶν μὴ λησμονηθέντων ἐτι γεγονότων. Ὁ λαὸς καὶ ὁ κληρὸς τῆς Κύπρου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃσιν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Μητροπολίτας, καὶ τὸ ἐκλογικὸν τοῦτο σύστημα ἀνάγεται μέχρι τῶν πρώτων χρόνων τοῦ χριστιανισμοῦ. Μαρτυρεῖ τοῦτο καὶ ἡ περὶ ἐκλογῶν ἐγκύκλιος τοῦ 1900, ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα ἀντιποιοῦνται τὴν συνοδικὴν ἐξουσίαν... Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1900, ἐκ τῶν 60 λαϊκῶν καὶ κληρικῶν ἀντιπροσώπων, μὲ ὅλας τὰς καταπιέσεις καὶ καινοτομίας τῶν περὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν, ὁ λαὸς ἀπέστειλε τοὺς 46 ἐναντίον των. Καὶ τότε ἐπετρον τὰς ἐνστάσεις, καὶ διέδιδον αὐτοὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ δι' αὐτοῦ ἐκλέξῃ ὁ λαὸς, τὸ κόσκινον θὰ τοὺς καθαρίστῃ. Ὅθεν, ἦτο φυσικὸν ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ νὰ χάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὰ συνοδικὰ μέλη, ἅτινα ἐξήλεγον τὰς ἐνστάσεις, ὅχι μόνον διότι ἐκ τῶν προτέρων εἶχον δηλώσῃ ὅτι θὰ καταδικάσωσιν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἦτο κανονικὸν σύνοδος.

Ἡ μόνη δυνατὴ λύσις ἦτο ἡ ὑποδειχθεῖσα ὑπὸ τοῦ νυν Οἰκ. Πατριάρχου καὶ τῶν δύο ἄλλων Πατριαρχῶν, οἵτινες ἐκ συμφωνοῦ συνέστησαν εἰς τοὺς δύο Μητροπολίτας νὰ κάμωσιν ἐκλογὰς ἀνευ ἐξελέξεως τῶν ἐνστάσεων, διότι ὁ τρόπος τῆς ἐξελέξεως ἦτο τὸ ζήτημα, καθ' οὗ προσέκρουεν ἡ λύσις. Ἀλλ' ἀμέσως κατόπιν οἱ Πατριάρχαι ἐπρότειναν τὴν λύσιν, καθ' ἣν ὑπέδειξαν τρεῖς ὑποψηφίους, διὰ τὴν ὁποῖαν ὅμως ὁ εἰς τῶν Πατριαρχῶν διφώνησεν, ὁ δὲ λαὸς δὲν ἐδέχθη, μὴ θελήσας νὰ θυσιάσῃ τὰ δικαιώματά του. Περιέργως ὅμως ταύτην ἐδέχθησαν οἱ περὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν.

Τοῦτο εἶνε τὸ ἀδιέξοδον, ὅπερ ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Κατόπιν προβαίνει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἐπερ, λέγει, παρενόησαν οἱ περὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν. Τὸ ν. οὐδὲως ἐπιμβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὴν ἐθρόνισιν τοῦ ἐκλεγχομένου Ἀρχιεπισκόπου. ὅταν εὗρεται ἐκλεγῇ, ἀς ἴλθῃ ἡ Ἐκκλησία ν' ἀποφασίσῃ ἂν ἔχῃ τὰ προσόντα καὶ ἂν μὴ τὰ ἔχῃ ἀς μὴ τὸν ἀναδιβάσῃ εἰς τὸν θρόνον. Διχόμεθα νὰ συντάξουν οἱ Συνοδικοὶ ἄρθρον, ὅπερ νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸν νόμον καὶ δι' οὗ νὰ διασώζεται τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐκκλησίας.

Τὸ νομοσχέδιον, λέγει, κανονίζει μόνον τὸ κοσμικὸν μέρος τῆς ἐκλογῆς, ἦτοι τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ λαὸς θὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους. Καὶ οἱ συνοδικοὶ, ὡς ἐξηγήθημεν μετ' αὐτῶν, συμφωνοῦν ὅτι πρακτικώτερον εἶνε νὰ ἐκλεγῶσιν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ λαοῦ οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι, οἵτινες νὰ ἐκλέξωσιν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ὅχι νὰ ἐκλεγῶσιν εἰδικοί καὶ ὑπ' αὐτῶν οἱ γενικοὶ.

Κατὰ τὰ ἄλλα τὸ ν. ἀκολουθεῖ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1900, τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν συνοδικῶν καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκλογικοὺς σταθμούς. Ἀλλὰ τῶν καλῶν θὰ προεδρεύωσιν οἱ Ἕλληνες ὁρθόδοξοι δικασταί, κωμодикаι, πρωτοκαλῆται καὶ μουδρὰι, διὰ νὰ ἐξατραλίσωμεν ἀνεπηρέαστον ἐκδήλωσιν τῆς συνειδήσεως τῆς χώρας. Ἐπίσης ἐκλογεῖσθαι θὰ εἶνε οἱ ἡλικίας 20 ἐτῶν καὶ ἄνω, καὶ ἀναθέτομεν εἰς τοὺς Διοικητὰς, οἵτινες κρατοῦσι βιβλία γεννήσεων καὶ θανάτων, νὰ συντάξωσι καταλόγους καὶ τοὺς ἀποστελῶσιν εἰς τοὺς μουχτάρους, οἵτινες θὰ ἐξακριβώσιν τὴν ταυτότητα τῶν ἐκλογέων. Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ 1900 μετεχειρίζετο καὶ ὁθωμανοὺς μουχτάρους, ἐν τῷ τῷ τοῦτο μόνον τοὺς Ἕλληνας.

Θὰ κηρύξωσι τὰς ἐκλογὰς οἱ δύο Μητροπολίται, διότι μόνον

Ο κ. Αραβζας απαντά ότι δεν επροχώρησε τόσο εις

Αραούζος. Είναι γνωστόν ότι η σύνοδος αποδοκιμάζει τὸ μοιρασχέδιον καὶ φυσικά θὰ ἐτηλεγράφητε περιπτώστα τὸ ἀντι-
ανονικὸν τύπου. Ὁ λαὸς ὅλος θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ περισσότε-
ρον ἂν, θυσιάζοντες προσωπικά καὶ κομματικά, εὐρωμεν τρό-
πον λύσεως κανονικῆς καὶ τελει-
πι 20,000 ψηφισάντων κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐ-
τικῆς. Ἐὰν οἱ νῦν βουλευταὶ

πλειοψήφισαν κατά 2,500 μετά τόσον πόλεμον ἐπὶ τόσων πολιτικῶν θεμάτων, δὲν ἐπεται ὅτι δικαιούνται νὰ ὑπερβάλωσι τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τῶν τόσον, ὥστε ν' ἀντιποιοῦνται δικαιώματα πατέρων ἐκκλησίας. Φρονεῖ δὲ ὅτι τσαύτη πλειοψηφία δὲν ἀπαλλάττει τὴν Κυβ. τῶν ὑποχρεώσεων, ἀς ἀνέλθω ἀπέναντι τῆς ἐκκλησίας καὶ ὅτι τοῦναντίον πρέπει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐκκλησ. ἀρχὴν, ἵνα φέρῃ λύσιν σύμφωνον πρὸς τοὺς κανόνας.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, περιβεβλημένος διὰ τόσων ἀποστολικῶν τίτλων, ὅμως δὲν ἐτελμήσεν ἐπὶ 30 ἔτη οὐδὲ κατὰ ἐν ἰῶτα νὰ θίξῃ τὴν κατάστασιν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, καὶ μόνον διὰ μακρῶν διαπραγματεύσεων πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἐκατόνισε ταύτην. Διότι οἱ ἐκκλησ. κανόνες δὲν παραβιάζονται ὑπὸ νόμων, τεθέντες ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν πατέρων καὶ δεχόμενοι ὡς ἱερὰ γραφαί. (ἀσπινώσκει τὸν κανόνα.)

Ὁ κ. ΣΩΖΟΣ ὥρα 3.15 ἀναλαμβάνει τὴν ἀπάντησιν δριμύτατα καὶ μὲ πολλὰς ἀποκαλύψεις. «Μετὰ προτοχῆς, λέγει, παρηκολούθησα τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἐντ. φίλου μου διότι τὸν ὑπὲρθετα ἐφωδιασμένον μὲ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν προσώπων, ἅτινα ἐστειλαν ὑπόμνημα ἐναντίον ἡμῶν ὡς ζητούντων πράξεις ἀντικανονικάς. Ἐνόμιζα ὅτι ἐμπειυτέρος αὐτὸς ἐκ τῶν θεοπνεύστων τούτων πατέρων θὰ μὰς ἐπειθεν ὅτι ἀντικανονικῶς προβαίνωμεν. Ὑπέθετα ὅτι θὰ μὰς ἀπεδείκνυν Ἀρείους καὶ αὐτὸς Ἀθανάσιος θὰ μὰς ἐφραγγέλλωνε διὰ παράβασιν κανόνων, ὧν ἐφαντάσθη ὅτι εἶνε μόνος προστάτης. Δυστυχῶς ἡπατήθη. Τὰ ἐπιχειρήματά του ἦσαν πτωχὰ, οἱ λόγοι του ἀπλῶς λέξεις καὶ θεωρίαι ἀνευ πρακτικῆς σημασίας. Καὶ διὰ τοῦτο ὡς πιστὸν τέλνον τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ὡς ἀληθὲς τηρητὴς τῶν ἱερῶν κανόνων, ὡς γνήσιος πατριώτης ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ, ὑποστηρίζω τὸ ν. τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κυριακίδου.

Ἡ ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη ἐκκρεμότης τῆς λύσεως, ἣν οἱ τηρηταὶ τῶν κανόνων ὤφειλον νὰ ἐπιτύχωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν τῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος δύναμαι νὰ εἰπῶ. Ὁ 25ος καὶ ὁ 26ος τῆς ἐν Χαλκηδὼν Οἰκ. Συνόδου διατάσσει ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν οἱ ἐπίσκοποι πληροῦσι χρεώσεις, θίσιν ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τιμωρίας. Καὶ ὅμως οἱ «θεόπνευστοι» πατέρες κατηγοροῦσιν ἡμᾶς ὅτι καταστρέφωμεν τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἐνῶ αὐτοὶ, ὅτινες ἱστάθησαν τηρηταὶ τῶν τοῦ καταστρέφουσι.

Δὲν πρέπει νὰ ἐθελουφλωμέν. Ἐὰν εἴμεθα καλοὶ πατριῶται, καλοὶ χριστιανοὶ, πρέπει ἐφ' ὅσον εἶνε καιρὸς νὰ διορθώσωμεν τὴν παραλυσίαν, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δὲν πρέπει, φοβούμενοι ὅτι θὰ ἐκθίσωμεν τὴν ἐκκλησίαν, νὰ κρύψωμεν τὰ ἔλκη τὰ ὑπάρχοντα σήμερον εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς. Ἱερεῖς τῶν ἀκεφάλων θρόνων εὐρίσκονται ἐν παραλυσίᾳ, οὐδένα δὲ ἀρχηγὸν ἀναγνωρίζοντες σκανδαλίζουσι τὸν λαὸν ἀναμιγνύμενοι εἰς πταπὰς πράξεις, καὶ ἐν γένει χάρις δυσθεώρητον ἀνθρωπίνους λογισμοὺς ὑπάρχει εἰς τὴν κατάστασιν τῶν. Ἡ εἰρήνη, ἡ ἀρμονία, ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ἐχάθη. Χρησιμοποιοῦσιν ἐνδὲν ποτε ζήτημα ἐκάστοτε, ἐκλογῆς διδασκάλου ἢ μισθολογίας ἢ ἐπιτροπείας, τὸ ἀάγουσιν εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, εἰς Κιτικὸν ἢ Κυρηνειακὸν, καὶ ἐν γένει εὐρίσκόμεθα εἰς ἐπαίσχυντον κατάστασιν. Καὶ τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι αὐτοὶ, ὅτινες ὤφειλον νὰ διδάξωσι τὴν εἰρήνην, τιθεταὶ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξαπολύουσι τὰ μοναχικὰ τάγματα εἰς τὰ χωρία, ἵνα ἐπιτύχωσι τοὺς καταχθονίους σκοπούς των.

Ἀραῦζος. Νομίζω ὅτι τὸ ἐντ. μέλος ὁμιλεῖ μονομερῶς.

Σῶζος. Συμβαθὼ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἐντ. μέλους διότι μόνος ἐνταῦθα αἶρει τὸ βάρος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἐπτά παρελθόντων χρόνων. Λέγω ὅμως τὰ πραγματικῶς ὑφιστάμενα, ἵνα δείξω ὅτι ὀφείλομεν νὰ νομοθετήσωμεν ὅπως θέσωμεν τέλος εἰς τὴν κατάστασιν. Δι' αὐτὴν ἡ λαϊκὴ ἀντιπροσωπεία ἔχει καθήκον νὰ προνοήτῃ χωρὶς νὰ θίξῃ τοὺς ἐκκλησ. κανόνας, ὅτινες πράγματι δὲν δύνανται νὰ θιγῶσιν ὅχι μόνον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀλλ' ὑπ' οὐδεμιᾶς ἀρχῆς.

Ἀνέτρεξα ἅπαντας καὶ τοὺς ἀποστολικούς καὶ τῶν Οἰκ. Συνόδων τοὺς κανόνας, ἵνα εὖρω ποῖος ἐμποδίζει εἰσαγωγὴν ν. κανονίζοντος ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, ὅτινες θὰ ἐκλέξωσι τὸν ἀρχιεπίσκοπον, καὶ βεβαιῶ ὅτι εὐδένᾳ εὐρον. Ἰδίως ἀνέτρεξα τοὺς κανόνας, οὓς ἀναφέρει τὸ ὑπόμνημα τὸ σταλὲν ἐκ

τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὴν ὑμ. Ἐξουχότητα καὶ τὸ Συμβούλιον ὅτι οἱ κανόνες οὗτοι καὶ ἄλλοι ἢ ἐμποδίζουσι. Κατὰ τὸν ἀποστολικὸν κανόνα εἰς ἀρχιεπίσκοπον χρεῖται κοσμικῆς ἐξουσίας ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, ἀφορίζω ὡς καὶ οἱ περὶ αὐτόν. Τὸν κανόνα τοῦτον φέρουσιν οἱ ὑπομνηματισταί. Οἱ ἐρμηνεύται λέγουσιν ὅτι ἂν πρόσωπον, ἱερωμένον ἢ μὴ, γίνῃ ἀρχιεπίσκοπος διὰ τοῦ ἡγεμόνος, ἀφορίζω. Διὰ τὸν ἐγὼ ἐζητοῦσα τὴν δύναμιν τὴν ὑμ. Ἐξουχ. καὶ ἐγενεμένη ἀρχιεπίσκοπος δὲν θὰ ἀνεγνωρίζομαι. Τοιαύτην σχέσιν μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ν. ἔχουσι καὶ οἱ λοιποὶ κανόνες, οὓς ἀναφέρει τὸ ὑπόμνημα, καὶ ἔχω τὸ βιβλίον των εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἀνατρέχων ὅμως τοὺς κανόνας οὐδαμοῦ συνήντησα συνόδον μὴ ἐπισκόπων ἢ ἐξ ἐνδὸς ἐπισκόπου καὶ κατωτέρων κληρικῶν. Ὁ καὶ ὁ 37 τῶν ἀποστόλων καὶ ὁ 19 τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου πραγματεύονται περὶ τούτων.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἀγίου Κυρηνείας.

Μὴ εὐρίσκων κώλυμά τι ἐκ τῶν κανόνων ἐζήτησα καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐτέρου ὑπευθύνου τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἁγίου Κυρηνείας, διότι ἐγνώριζον τὴν τοῦ ἁγ. Κιτίου. Τὴν 23 Μαρτίου, μόλις μὰς ἐστάλη τὸ ν., μετέβην εἰς ἀρχιεπισκοπὴν μετὰ τοῦ δρ. Θεοδοῦ, καὶ ἐπισκέφθην τὸν ἁγ. Κυρηνείας εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ἐθετα τὸ ζήτημα σαφῶς ἐνώπιόν του, καὶ ὁ ἁγ. Κυρηνείας, δὲν ἀναγνωρίζω ὡς τὸ ἑτερον θῆμα τοῦ φρικτοῦ περιβάλλοντος, μοὶ ὡμολόγησε καθαρά ὅτι οὐδὲν εἶνε ἀντικανονικὴ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Νομοθετικὸν ν. κανονίζοντος τὴν ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ ἁγ. Κυρηνείας λέγω ὅτι ἐπροχώρησε καὶ περισσότερον, ζητήσας ὅπως κανονίσωμεν διὰ νόμων ἐπίτεος καὶ ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ν. νὰ προνοήσωμεν ἐτι καὶ περὶ τρόπου κανονίζοντος ἐκλογᾶς ἐπισκόπου, διότι ταχέως θὰ χρειασώμεν νὰ πληρώσωμεν τὸν θρόνον τῆς Πάφου ἢ ἄλλον ἐὰν ἤθελε κενωθῇ. Καὶ εἰς παρατήρησίν μου, ὅτι δὲν θὰ ἦτο γενναῖον νὰ κανονίσωμεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ἐν ἐλλείψει δύο ἐπισκόπων καὶ δὴ ἀρχιεπισκόπου, κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ἵνα τὸ ν. τοῦτο γίνῃ ἀποδεκτὸν κατ' ἀρχὴν, παραπέμφθῃ εἰς ὑπεπιτροπὴν ἐν ἣ καὶ ὁ κ. Ἀραῦζος καὶ τὸ διοικητικὸν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἁγ. Κυρηνείας. Τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ ἀποδείξῃ ἀντικανονικὰ σημεῖα ἐν τῷ ν., μοῦ εἶπε δὲ ὅτι τίποτε τοιοῦτο δὲν ὑπάρχει ἀλλὰ πολλὰ προσβάλλοντα τὴν φιλοτιμίαν τῶν συνοδικῶν μελῶν!

Ἀνέγειλα ταῦτα τῷ ἁγ. Κιτίου καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ ἁγ. Κυρηνείας, ἵνα θέσωσιν ὅμοι τὰς βάσεις τῆς τροποποιήσεως τοῦ ν. Συναντήθησαν παρουσία τοῦ κ. Ἀραῦζου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ μου κατόπιν, οὐδέποτε δὲ ὁ ἁγ. Κυρηνείας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ν. εἶνε ἀντικανονικὴ ἢ ἀντιβαίνει εἰς τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς ἐκκλησίας.

Ἀραῦζος. Παρουσία μου πάντοτε ὁ ἁγ. Κυρηνείας εἶπεν ὅτι δέχεται τὸ οὗτον ν., ἀλλὰ προερχόμενον ἐκ τῆς Συνόδου συμπράξει τοῦ ἁγ. Κιτίου, καὶ νὰ ὑποβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Σῶζος. Ὅτι λέγω ἐνταῦθα εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὅτι δὲ ὁ ἁγ. Κυρηνείας δὲν ἔμεινε συνεπὴς εἰς τὰς δηλώσεις του ἐκεῖνας, ἀποδείξῃ τὸ ὑπόμνημα ἐπερ μὰς ἐστειλεν. Ὅτι ὅμως ὁ ἁγ. Κυρηνείας εἶνε θῆμα τῶν προσώπων, ἅτινα τὸν περιστοιχίζουσιν, ἀποδεικνύει καὶ τὸ ὅτι παρουσία ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀραῦζου ἐδήλωσεν ὅτι δύνανται νὰ συνεργασθῶσι τὰ συνοδικὰ μέλη διὰ τὸ ν. Καὶ ὅταν τὸν ἠρώτησα ἂν μὴ δεχομένων τῶν συνεδινῶν, ὁ ἴδιος θὰ συνεργάζετο μὲ τὸν ἁγ. Κιτίου, εἶπε ναί! καὶ ὅμως μετὰ τινα ὥραν εἶπεν «ὅχι, πῶς νὰ τοὺς ἀφήσω, τόσον καιρὸν εἶμαι μαζί των.»

Ἐκ πάντων τούτων φαίνεται ὅτι ἡ ἐκκλησία ὁμολογεῖ ὅτι τὸ Νομοθετικὸν ἔχει δικαίωμα νὰ κανονίσῃ ἐκλογὰς ἀντιπροσώπων, καὶ ὅτι μόνον ταπεινοὶ κομματικοὶ λόγοι ἀγούσι τὰ πρόσωπα τὰ λέγοντα ὅτι εἶνε ἀντικανονικόν, ἵνα παρελκύσωσι τὸ ζήτημα, χωρὶς νὰ ἐννοῶ τὸν κ. Ἀραῦζον.

Τὴν ἔγγραφον ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πατριαρχείων.

Κομπαστικῶς χθὲς ὁ κ. Ἀραῦζος ἔλεγεν ὅτι οἱ σιτιζόμενοι ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου τηλεγράφημα ἀποκαλοῦν αὐτοὺς ἱερὰν Σύνοδον. Ἰδοὺ ὅμως τί εἶλεγε περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ κ. Γεωργιάδης, ὁ ἀπεσταλμένος τῶν Πατριαρχείων. —

• Προτίνα πλεῖστα σχέδια εἰρηκτικῆς λύσεως, ἀλλ' ἀπερ-

«ρίπτοντο, διότι ἡ λεγομένη Σύνοδος ἐφείρε μέθοδον ἐνστάσεων, ἵνα ἀπορριφθῇ πολλὰς ἐκλογὰς καὶ φέρῃ τὸν ἐπιλαχόντα ἁγίον Κυρηνεῖας. Παρέστησα εἰς αὐτὴν τὸ ἀντικανονικὸν καὶ ἀκύρυν τῆς. Ἡδυνάμην, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Πατριαρχείων ποιοῦμενος χρῆσιν τῆς μεγάλης δυνάμεως μου, ἵνα κηρύξω τὸ παράνομον τῆς Συνόδου, ἀλλὰ τὸ ἀπεφυγα ὡς μὴ ἐκκλησιαστικὴν λύσιν καὶ διότι ἀντελήφθην ὅτι ἡ φιλὴ Βρετ. Κυβ. ἀποστρέφεται τὸν ἁγ. Κιτίου, ὡς ἐξηγάγον ἐκ τῶν συνεντεύξεών μου μὲ τὸν Ἀρμοστήν, ὅστις μοῦ ἐξήφρασθη εὐτὼ καὶ εἰς ἐπίσημον γεῦμα.»

Ἀραούζος. Τοῦτο εἶε ἔγγραφον ἐμπιστευτικόν, πῶς τὸ ἔμαθον;

Θεοδότου. Καὶ ἄλλα τσιὰτα εἶνε εἰς χεῖράς μας, αὐτὰ θὰ ἐπιθύμει νὰ ἐγνώριζεν ἤδη ὁ φίλος μας.

Σωζος. Εἶνε ἀναγκαῖον νὰ εἰπω ὅτι ἡ ἐκθεσις αὕτη φέρει ἡμ. 28 Ὀκτωβρ., 1901. Ἴδου ἐπίσης τί ἔγραφε:—

«Κατὰ τὸν Ἀρμοστήν, ἡ ἀγγλικὴ Κυβ. ἐπιθυμῇ τρίτον ἀντιπρόσωπον διότι ἀποστρέφεται τὸν ἁγ. Κιτίου, καὶ ὑπάρχει ἀμυστική συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν ὑποστηρικτῶν τῆς Συνόδου καὶ τῆς Κυβερνήσεως.»

Σύνεδρος ἄρα κανονικὴ δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀνεύθυνοι τινες μοναχοὶ, οἵτινες ρυσιάζοντες τὸν ἁγ. Κυρηνεῖας κομματίζουσι, θέλοντες νὰ καταπνίξωσι τὰ δίκαια τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ. Κατερχόμενοι τῶν Μονῶν τῶν, παρὰ τοῦ κανόνα, ἀναμιγνύονται εἰς ζητήματα ξένα τῆς ἀποστολῆς τῶν καὶ ζητοῦσι νὰ καταπνίξωσι καὶ τὴν μειψήφειαν καθότι σήμερον διὰ πρῶτην φορὰν ἔρχονται νὰ εἰπωσιν ὅτι αὐτοὶ πρέπει νὰ ἐκλέξωσι τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ οὐχὶ ὁ λαός. Ρίπτουσιν εὐτὼ τὸ τελευταῖον ἐβούλιόν τῶν κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, καὶ λυποῦμαι βλέπων ὅτι εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ τοὺς ὑποστηρίζει.

Ἀραούζος. Τοὺς ὑποστηρίζω ἂν ἡ πράξις τῶν εἶνε κανονικὴ. Ὅτι δὲ ἡμεῖς δὲν ἔμεθα ἀρμόδιοι νὰ κρίνωμεν, δεικνύει καὶ τὸ ἀνευλαβὲς τῆς γλώσσης τοῦ ὁμιλοῦντος.

Σωζος. Λυποῦμαι ὅτι ἡ γλώσσά μου εἶνε βαρεῖα κατ' ἐκείνων, οὗς ὑπερασπίζει ὁ φίλος μου, ἀλλὰ κατεξανίσταται ἡ συνείδησίς μου, διότι εἶνε οἱ ὑπεύθυνοι τῆς καταστάσεως, οἱ καταλασπώσαντες τὰ δίκαια, τὰ θέσμια καὶ τοὺς κανόνας. Καὶ ἐξανίσταται ἡ συνείδησίς μου κατὰ τῶν προστατῶν τῶν Κολεσιῶν καὶ Τεκνοπούλων, ὑβριστῶν τῆς πατρίδος καὶ ἐκκλησίας.

Κατόπιν ἀναφέρει τὴν σελίδα 74 τῆς Ἱστορίας τοῦ Φιλίππου Γεωργίου, καθ' ἣν οἱ Μητροπολίται ἀποτελοῦσι τὴν Σύνοδον, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐνῶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀπάσης τῆς Νήσου ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς Κυβ. κα χαιρετονεῖται ὑπὸ τῆς Συνόδου, ὅταν δὲ πρόκηται περὶ σοβαρῶν ζητημάτων ὁ ἀρχιεπίσκοπος καλεῖ τοὺς Μητροπολίτας καὶ μετ' αὐτῶν τὰ λύει συνοδικῶς κατὰ τοὺς κανόνας.

Οὐδαμῶς ἀναφέρεται ὅτι οἱ μοναχοὶ κατέρχον-αι ἐκ τῶν δρόμων ἵνα λάβωσι μέρος εἰς ἀποφασεῖς τῶν ἐπισκόπων. Δυνάμεθα νὰ συνεργασθῶμεν, καὶ ἂν μᾶς ἀποδείξωσιν ἐν τῇ ν. ἄρθρον θίγον τοὺς κανόνας, εἰμεθα ἔτοιμοι νὰ τὸ τροποποιήσωμεν, διότι συμφωνοῦμεν ὅτι οἱ κανόνες εἶνε ἀδίκτοι.

Οἱ Ἑπτανήσιοι.

Καὶ ἄλλοι ὁρθόδοξοι εὐρεθέντες ὑπὸ ἀγγλικὴν διοίκησιν ἐψήφισαν νόμον κανονίζοντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα καὶ ἐκλογὴν ἐπισκόπων, καὶ οὗτοι εἶνε οἱ Ἑπτανήσιοι, ὧν τὸν πατριωτισμὸν πιστεύω θαυμάζει καὶ ὁ φίλος μου. Ὁ νόμος τῶν δὲ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Βασιλείσσης, ἐτεροδόξων, ἀλλ' εὐδόξως ἐβλάβη ἡ ὁρθοδοξία τῶν Ἑπτανησίων ὡς φερεται δι' ἡμᾶς ὁ κ. Ἀραούζος.

Τὸ ν. τοῦτο προνοεῖ περὶ ὅλου τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἐξασφαλίζει τὴν γνῶμην του, δὲν εἶνε κομματικόν, ἐισήχθη χάριν τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ γοήτρου τῆς ἐκκλησίας. Ὅφειλε καὶ ἡ ὕμ. Ἐξοχότης νὰ βοηθήσῃ τοὺς ὀκτὼ ἀντιπροσώπους τῆς πλειοψηφίας, ἵνα ἐπιφέρωσι τὴν εἰρήνην. Ἐὰν ἡ ψῆφος τῆς Κυβ. ἐμποδίσῃ τοῦτο, ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑπέχη τὴν εὐθύνην. Τότε θὰ ἐπίστευα ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἐπίστευσα ἕως τώρα, ὅτι ἡ Κυβ. θέλει νὰ εἶνε διηρημένος ὁ λαός, ἵνα βασιλεύῃ ἐκεῖνη, ἀκολουθοῦσα τὴν ἀρχὴν τοῦ Μακιαβέλλη «διαίρει καὶ βασιλεύει.»

Μετὰ τὸν κ. Σωζον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Νικολαΐδης ὑπὲρ τοῦ ν. μέχρι τῶν 6 μ.μ. ὅτε διακόπτεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 28/10 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καταθέτει τρία τηλεγραφήματα ἐκ

Πάφου, ἥτοι τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ θρόνου, τοῦ Συλλογοῦ Εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐκκλησιῶν Ἀγ. Θεοδώρου καὶ Ἀγ. Κεντέου, διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ὑπόδοξιν τοῦ ν. Ὁ κ. Χατζηγιάννου λέγει: διαμαρτυρούμεθα ἐν ὑπάρχει τοποτηρητῆς.

Ὁ κ. Νικολαΐδης συνεχίζει τὴν ἀγορευσὶν του καὶ ὁμιλεῖ μέχρι τῶν 4.20 μ.μ. ὅτε λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Χατζηγιάννου ὑπὲρ τοῦ ν. καὶ ὁμιλεῖ μέχρι τῶν 6.20 ὅτε ἡ συνεδρία ἀναβάλλεται.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 29/11 Ἀπριλίου.

Ὁ κ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ λαμβάνει τὸν λόγον ὑπὲρ τοῦ ν. ἀπὸ τῆς 2.35 καὶ ὁμιλεῖ καθ' ὅλην τὴν συνεδρίαν μέχρι τῶν 6.20.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 30/12 Ἀπριλίου.

Ὁ κ. Ἀραούζος νῦν ἀθέτει ἐπίσημα ἔγγραφα πρὸς διαλεῦκανσιν μιᾶς παλαιᾶς ὑποθέσεως μεταξὺ μοναχῶν καὶ τοῦ Ἡγουμένου Κύκκου, περὶ τῆς ὁποίας εἶχε ὁμιλήσῃ ὁ κ. Θεοδότου, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἀνετέθησαν καὶ ἄλλοτε εἰς διαίτησιν κοσμικῶν.

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ λαμβάνει τὸν λόγον ἀπὸ τῶν 2.40 μέχρι τέλους τῆς συνεδρίας, ἥτοι μέχρι τῶν 6.20. Λέγει ὅτι τὸ ν. ἔχει ἐλλείψεις ὡς πᾶν τοιοῦτον ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀντικανονικόν. Ἀναφέρει ὅτι πέρυσιν ὁ Μ. Κυρηνεῖας τῷ εἶπεν ὅτι εἶνε ἀποφασισμένος ὀριστικῶς: νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα ἀλλὰ μετὰ τινὰς ἡμέρας τῷ εἶπεν ὅτι πολλάκις ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἠναγκασμένος νὰ κάμνῃ ὅ,τι δὲν φρονεῖ.

Πρὸς τὸ τέλος ὁ κ. Ἀραούζος διακόπτει διὰ νὰ εἰπῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1748 μέχρι τοῦ 1854 ἐν Κύπρῳ ἐξελέγοντο ὑπὸ τοῦ λαοῦ τρεῖς καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ Σύνοδος ἐξέλεγεν ἕνα ὡς ἀρχιεπίσκοπον.

Ὁ Μ. Κιτίου ἀπαντᾷ ὅτι δὲν πιστεύει ὁ λαός νὰ πωλήσῃ τὰ δικαιώματά του εἰς ἡμᾶς τοὺς κληρικούς. Ἐγὼ δὲ ὅστις ἐπὶ τῆς σημαίας μου ἔχω εἰργάζεσθαι, ἵνα ὁ λαός ἀποκτήσῃ περισσότερα δικαιώματα δὲν εἶμι δυνατόν νὰ ἐργασθῶ πρὸς περιορισμὸν αὐτῶν.

Ἡ συνεδρία ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσηχῇ Δευτέραν, ὅτε θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀγορευτὴν του ὁ Μ. Κιτίου, εἰπὼν ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ δύο ὥρας ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου, ὅπερ ἀνέφερεν ὁ κ. Ἀραούζος.

Τὸ Συμβούλιον εἶνε κατάκοπον, καὶ ἰδίως ὁ Γραμματεὺς, ὁ Διερμηνεὺς καὶ οἱ Δημοσιογράφοι.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τὸ ἀντικανονικὸν τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὸ Νομοθετικὸν νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου, ἵλασε δὲ τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν, ἣν καὶ ἀνέγνωσεν εἰς τὸ Νομοθετικὸν ὁ κ. Ἀραούζος:—

Ἱερὰ Συνόδῳ καὶ Κιτίου.

Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀποδοκιμάζει πᾶσαν πράξιν μὴ συνάδουσαν Ἱεροῖς Κανόσι, πολιτεύματι αὐτῆς. Εὐχομαι ἀδελφοὶ ὁμόνοιοι καὶ ἐνέσχυσιν ἄνωθεν ἐν ὁδῷ ταύτῃ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΝΣΩΜΑΛΙΑ

Εἰς τὸ γραφεῖον Λάρνακος.

Εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον Λάρνακος ἀνεκαλύφθη ἀνωμαλία καθ' ἣν μία ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ 4 λιρῶν ἐκδοθεῖσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐξηργυρώθη ἀπὸ 14 λιρῶν εἰς βάρος τοῦ ταχυδρομείου. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλε τὸν Γενικὸν Ἐλεγκτὴν κ. Γκράναμ, ὅστις ἐπέστρεψεν ἤδη εἰς Λευκωσίαν, ἵνα ὑποβάλῃ ἐκθεσιν. Εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν τῆς ἐπιταγῆς εἶνε ἀναμειγμένοι εἰς ὁθωμανοὶ καὶ εἰς χριστιανοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ταχυδρομείου. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἐλεγκτοῦ ἐν Λευκωσίᾳ, τὸ ταμειευτήριον Λάρνακος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὁ εἰρημένος ὁθωμανὸς ὑπάλληλος εἶχε ζητήσῃ δάνειον 10 λιρῶν.

Χωρὶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀναμιχθῶμεν καθόλου εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἐκφράζομεν μόνον τὴν πεποίθησίν μας εἰς τὴν ἀμεροληψίαν, τὴν ἐντέλειαν τῶν ἀνακρίσεων καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς Κυβερνήσεως.